

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 5/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. K., bytom B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B. B., vo veci porušenia jeho základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri navrhovaní kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 74 z 20. decembra 2002, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť JUDr. S. K. **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov **o d k l a d á** vykonateľnosť uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 74 z 20. decembra 2002 o schválení návrhu predložiť prezidentovi Slovenskej republiky na vymenovanie za predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Š. H..

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. januára 2003 doručené podanie JUDr. S. K. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B. B., označené ako „Ústavná sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 20. 12. 2002“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri navrhovaní kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 74 z 20. decembra 2002, v dôsledku čoho žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Konaním a uznesením Súdnej rady SR zo dňa 20. 12. 2002 pri rozhodovaní o predložení návrhu kandidáta na predsedu NS SR boli porušené základné práva JUDr. S. K. zakotvené v čl. 30 ods. 4 vo vzťahu k čl. 12 Ústavy SR tým, že mu nevytvorila rovnaké podmienky prístupu kandidátov na funkciu predsedu NS SR.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Súdnej rady SR zo dňa 20. 12. 2002 v časti týkajúcej sa voľby kandidáta na funkciu predsedu NS SR.

Ústavný súd SR prikazuje Súdnej rade SR obnoviť stav vo voľbe kandidáta na funkciu predsedu NS SR pred 20. 12. 2002 a vec znova prerokovať a rozhodnúť.

Ústavný súd SR odkladá vykonateľnosť uznesenia Súdnej rady SR o predložení mena kandidáta prezidentovi SR na funkciu predsedu NS SR a ukladá Súdnej rade SR zdržať sa predloženia takého návrhu prezidentovi SR až do opätovného rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ ako kandidát na funkciu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky namieta a žiada vysloviť porušenie jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok postupom Súdnej rady Slovenskej republiky pri navrhovaní kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 74 z 20. decembra 2002.

1. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Keďže existenciu takýchto dôvodov ústavný súd nezistil, rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

2. Ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Sťažnosť sťažovateľa obsahuje skutočnosti napádajúce ústavnosť skutkových a právnych predpokladov prístupu k verejnej funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy. Okrem toho sťažovateľ

tvrdí, že úspešný kandidát na funkciu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má byť vymenovaný do 10. februára 2003, keď mu končí funkčné obdobie.

Odklad vykonateľnosti je odôvodnený dôležitým verejným záujmom, ktorý ústavný súd vidí v tom, že postup Súdnej rady Slovenskej republiky pri navrhovaní do funkcie kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky musí byť zbavený akýchkoľvek pochybností o tom, či je v súlade s ústavou. V okolnostiach prípadu je tento verejný záujem zvýraznený tým, že ide o ústavne a historicky prvý úkon Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorým prezidentovi Slovenskej republiky navrhuje kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odkladom vykonateľnosti nevzniká žiadnym osobám ujma, ktorá by bola porovnateľná s ujmom, ktorá by vznikla, ak by sa pri vymenovaní predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistilo v postupe Súdnej rady Slovenskej republiky pri navrhovaní kandidáta na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky porušenie ústavnosti.

Odklad vykonateľnosti znamená, že do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej prezident Slovenskej republiky nemôže vymenovať kandidáta navrhovaného Súdnou radou Slovenskej republiky za predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2003